

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Slovenskej republiky**, za ktorú koná Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Špitálska č. 14, proti povinnému **L. B.**, bývajúcemu v P., **pre vymoženie 33,19 Eur** (1 000,-- Sk), vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 15 Er 4883/2008 (pôvodne sp.zn. 36 Er 3541/2006), o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 3. mája 2011 sp. zn. 19 CoE 238/2010, takto

r o z h o d o l :

Mimoriadne dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Pezinok na základe žiadosti súdneho exekútora vydal 29. mája 2006 poverenie č.k. č.k. 36 Er 3541/2006-5 na vymoženie sumy 1 000,-- Sk a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora Bc. V. U.. Súdny exekútor prípisom z 31. decembra 2007 podal na Okresný súd Bratislava III podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu preklúzie.

Okresný súd Pezinok uznesením z 2. februára 2010 č.k. 15 Er 4883/2008-16 zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. b/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a zároveň oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 51,36 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Zastavenie exekúcie odôvodnil uplynutím trojročnej lehoty v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31. augusta 2008 (podľa ktorého rozhodnutie o priestupkoch, o nároku na náhradu škody a o náhrade trov konania možno

vykonať do troch rokov od uplynutia lehoty určenej na ich zaplatenie). O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, s poukazom na §§ 14, 15, 22 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu v časti o trovách exekúcie podala odvolanie oprávnená, o ktorom Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodol tak, že ho uznesením z 3. mája 2011 sp. zn. 19 CoE 238/2010 ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení uznesenia uviedol, že k zastaveniu exekúcie došlo pre preklúziu práva, ku ktorej nedošlo zavinením povinného. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne, ak oprávnenej uložil nahradiť trovy súdneho exekútora.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na podnet Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave mimoriadnym dovolaním napadol uvedené uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 3. mája 2011 sp. zn. 19 CoE 238/2010 ako i uznesenie Okresného súdu Pezinok z 2. februára 2010 č.k. 15 Er 4883/2008-16 vo výroku o trovách konania. Navrhol obe rozhodnutia v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Mimoriadne dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi. Uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný včas (pred uplynutím trojročnej prekluzívnej lehoty), preto neboli splnené podmienky pre uloženie povinnosti oprávnenej na úhradu trov exekúcie. Oprávnená nemohla postup súdu ani súdneho exekútora ovplyvniť, ani dĺžku trvania tohto postupu a súd bol povinný exekúciu zastaviť aj z úradnej moci.

Oprávnená ani povinný nevyužili svoje právo a na výzvu súdu sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu orgánu konajúceho v mene oprávnenej (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné.

Súd konajúci o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora musí v každej veci posúdiť, či zákonom ustanovené podmienky na jeho podanie boli splnené. Pritom je aj viazaný dôvodmi uvedenými v mimoriadnom dovolaní.

Ustanovenie § 243e ods. 1 O.s.p. vymedzuje (nad rámec podmienok konania v prvom stupni, odvolacieho konania a tiež konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podávaných účastníkmi konania) ďalšie tri podmienky konania, splnenie ktorých zákon vyžaduje práve v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Prvou z týchto podmienok je okolnosť porušenia zákona právoplatným rozhodnutím súdu, druhou požiadavka na ochranu práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a treťou nemožnosť dosiahnutia ochrany inými právnymi prostriedkami. Pretože všetky uvedené podmienky konania o mimoriadnom dovolaní musia byť splnené súčasne, nedostatok ktorejkoľvek z nich bráni vecnému prejednaniu mimoriadneho dovolania.

Mimoriadne dovolanie ako opravný prostriedok smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Uznesenie, ktoré sa doručuje účastníkom konania (§ 168 ods. 2 O.s.p.; § 58 ods. 3 Exekučného poriadku), je právoplatné márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania a v prípade, že odvolanie nie je prípustné, dorúčením uznesenia. Riadne doručenie uznesenia účastníkovi konania je základnou podmienkou pre to, aby mohlo nadobudnúť právoplatnosť.

Zo súdneho spisu v predmetnej veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že nedošlo k riadnemu doručeniu napadnutého uznesenia povinnému.

Podľa § 24 O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 27 ods. 1 O.s.p., účastník sa môže dať zastúpiť aj ktoroukoľvek fyzickou osobou spôsobilou na právne úkony. Tento zástupca môže konať jedine osobne.

Podľa § 28 ods. 1 O.s.p., zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie, alebo len na určité úkony.

Podľa odseku 2 cit. ustanovenia, plnomocenstvo udelené pre celé konanie nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo toto plnomocenstvo udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník.

Podľa § 47 ods. 1 O.s.p., do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Podľa § 49 ods. 1 vety prvej O.s.p., ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

Z obsahu spisu vyplýva, že povinný v konaní neudelil plnú moc na zastupovanie advokátovi a nesplnomocnil na svoje zastupovanie ani inú fyzickú osobu. Z doručeny vrátenej súdu je však zrejmé, že zásielku súdu určenú do vlastných rúk, obsahom ktorej bolo generálnym prokurátorom napadnuté uznesenie krajského súdu, prevzal dňa 30. mája 2011 „splnomocnenec“. Vzhľadom k tomu, že v súdnom spise sa nenachádza plná moc na zastupovanie v konaní, ani plná moc na preberanie zásielok súdu inou osobou, nemožno takéto doručenie napadnutého uznesenia považovať za účinné. Súd neskúmal ďalšie možnosti doručovania písomnosti tomuto účastníkovi konania, vady doručovania neodstránil a na základe vyžiadania z dôvodu podnetu na podanie mimoriadneho dovolania predložil spis Okresnej prokuratúre Pezinok.

Len uznesenie riadne doručené do vlastných rúk účastníkovi konania (por. § 47 ods. 1 O.s.p.), respektíve jeho zástupcovi s plnou mocou pre celé konanie, môže nadobudnúť

právoplatnosť (§ 158 ods. 2 a § 159 ods. 2 O.s.p.). Pre riadne doručenie uznesenia určeného do vlastných rúk sa vyžaduje, aby bol adresovaný účastníkovi konania a doručovaný na adresu jeho bydliska, t.j. miesta, kde sa trvalo alebo pravidelne zdržiava v takom rozsahu, že môže zásielku prevziať buď pri prvom alebo opakovanom pokuse o doručenie, prípadne bude mať reálnu možnosť zásielku vyzdvihnúť počas doby jej uloženia na pošte.

Keďže v prejednávanej veci nebol dodržaný postup pri doručovaní zásielky, nedošlo k jej riadnemu doručeniu. Nie je teda naplnená materiálna podmienka právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Keďže existencia právoplatného rozhodnutia je jednou z požiadaviek pre prípustnosť mimoriadneho dovolania (§ 243e ods. 1 O.s.p.), dovolací súd je nielen oprávnený, ale dokonca povinný skúmať, či boli splnené všetky jej podmienky.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné a z tohto dôvodu ho odmietol (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože povinnému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová

